

Klimaatactivist nr 1: salaris 434.000 euro

Posted on 22 mei 2021 by Eduard Bomhoff

Een paar jaar geleden was Greenpeace-directeur Pascal Husting in het nieuws vanwege zijn bijzondere reiskosten: hij vloog iedere week op dinsdag van zijn huis in Luxemburg naar het Greenpeace-kantoor in Amsterdam en op donderdag weer terug. Nu is er een overtreffende trap: een nieuwe klimaatactivist in Amsterdam met een salaris van ruim twee keer de Balkenende-norm: Klaas Knot, ook wel bekend als president van De Nederlandsche Bank (DNB), maar sinds kort vooral bezig voor het klimaat.

Hoe urgent zijn missie is blijkt uit het feit – [al eerder gemeld in Wynia's Week](#) – dat Knot tachtig extra medewerkers mag aantrekken, onder andere vanwege het klimaat, en dat terwijl DNB toch al ruim in het personeel lijkt te zitten. Ik vergeleek DNB met de centrale banken van Canada en Australië, twee landen met meer inwoners maar veel minder centrale bankiers.

En bedenk dat Canada en Australië alles zelf moeten doen, terwijl DNB veel taken heeft overgedragen aan de Europese Centrale Bank. Omgerekend heeft Nederland

dit jaar één centrale bankier op elke tachtigduizend inwoners; in Canada is dat één op elke tweehonderdduizend en in Australië één op de honderdnegentigduizend. Meer dan twee keer zo efficiënt als Nederland.

Wellink wilde verdere bankenconcentratie in Nederland

Terugblikkend in de geschiedenis, hebben Canada en Australië het trouwens beter gedaan met hun bescheiden bezetting van centrale bankiers. In de opgewonden jaren vóór de grote bankencrisis van 2008 maakten hun centrale banken duidelijk dat geen enkele fusie tussen bestaande grootbanken op goedkeuring kon rekenen. In Nederland moedigde toenmalig DNB-president Nout Wellink ABN-AMRO en ING aan om te werken aan een fusie, want dat zou zo goed zijn voor Amsterdam als financieel centrum. Dus gingen beide banken wild groeien met kort geleend geld van buitenlandse banken, want wie het snelst het grootst werd, kon proberen de ander over te nemen. Resultaat: twee keer failliet in 2008, terwijl Canada en Australië de grote recessie doorkwamen zonder omvallende grootbanken.

Een paar dagen geleden publiceerde DNB een nieuwe studie over het klimaat. Die is voor rekening van de auteurs, maar geeft intussen wel zicht op het denken binnen de Bank en de mate waarin dat afwijkt van collega's in andere landen.

In Australië zegt de Reserve Bank te willen studeren op 'mogelijke risico's' van het broeikaseffect en te komen tot een 'beoordeling'. Canada wil de 'implicaties van het broeikaseffect in kaart brengen' en 'beter begrijpen'. De medewerkers van Knot zijn al klaar met studeren: 'Ondanks deze ambitieuze klimaatdoelen schieten huidige inspanningen nog tekort' en 'het is cruciaal dat het klimaatbeleid in de komende kabinetsperiode flink wordt aangescherpt'.

Het nieuwe artikel van DNB is meer een overzicht van bestaande studies dan oorspronkelijke research. Slechts twee van de vijftien tabellen en figuren steunen op eigen werk; alle andere cijfers zijn overgenomen uit bekende literatuur. En daarbij wordt het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) acht keer genoemd als cijferbron – het PBL zal blij zijn met die erkenning, omdat het daar verzonnen begrip 'nationale kosten' nergens anders ter wereld wordt gehanteerd.

Eén vermelding van 'kernenergie' in een mondiale tabel, maar geen woord over wat kernenergie kan bijdragen voor Nederland. Heel veel nadruk om nog veel meer Nederlandse miljarden in te zetten voor het klimaat, maar geen aandacht voor de economische vraag of dat moet binnen onze landsgrenzen of dat het meer efficiënt is om bij voorbeeld Bangladesh te helpen met scrubbers op energiecentrales.

Liever Wageningen dan DNB

Heel veel lelijks over de landbouw: 'Meer dwingende maatregelen zijn nodig', maar niets over hoe Wageningen – de nummer één landbouwuniversiteit in de wereld – kan helpen om landbouw en veeteelt minder energie, water en kunstmest te laten gebruiken.

Een literatuurstudie van DNB in lijn met 'his master's voice' maar meester Knot loopt wel erg ver voor de muziek uit. Ook DNB is lid en betaalt mee aan het Network for Greening the Future System (NGSF), een nieuw opgericht studieorgaan van de centrale banken. Waarom dan nu al in Nederland het klimaat uitgeroepen tot 'zonder twijfel de grootste uitdaging' en 'desastreuze gevolgen' voorspeld, wanneer die studie nog gaande is?

Ik zou liever inzetten op Wageningen. Ze hebben er veel meer verstand van het klimaat dan bij DNB, kunnen technologie ontwikkelen voor de hele wereld, en dat moet efficiënter zijn dan het uit de markt prijzen van Nederlandse groente, fruit en vlees die we dan gaan importeren uit landen die het minder nauw nemen met het broeikaseffect.

Waardeloze PBL-cijfers

Research in Wageningen is ook goedkoper dan literatuuronderzoek bij DNB in Amsterdam. Knot verdient met 434.000 euro slechts een paar procent minder dan het hoofd van de Europese Centrale Bank. Louise Fresco, schitterende wetenschapper en internationaal bestuurder, leidt Wageningen voor minder dan de helft met 194.000 euro.

In het kielzog van Knot varen nog 23 andere managers bij DNB die meer verdienen dan de Balkenendenorm; in Wageningen blijven Fresco en al haar medewerkers daar keurig onder. Zo komen de gemiddelde personeelskosten bij DNB uit op 131.000 euro per medewerker; de Universiteit in Wageningen doet het voor 82.000

euro per persoon.

Laat DNB vooral meebetalen aan de gemeenschappelijke research van het NGSF (het nieuwe studieorgaan van de centrale banken), maar stoppen met modieuze literatuurstudies die steunen op waardeloze cijfers van het PBL. Doe de tachtig extra personeelsleden van DNB cadeau aan de Landbouwuniversiteit. En laat Klaas Knot niet proberen geliefd te worden bij GroenLinks en andere haters van atoomenergie, maar laat hij de onafhankelijkheid koesteren die elke centrale bank zo nodig heeft.